

19. Alla på herrgårdens kinnegårdas krog,
 för de frukta för tveck: Andra tes Sagarn på
 godse Span teg, Å unga Herr'n grip, De sommo
 de andra Å brumma å flandra, De ja span
 sta wandra Gren of, å en ann, mera Åbriker
 Åkan, Gust i rappa de samn.

18. **Erwählst** doch in unsel' terbarem Rath:
 Dann fähst du nit, daß wir in grauenen den
 Gebotten har, Den hungertigen Korp, Da wir
 Han zu an! sag! Das es of nu tag! Das har
 Inu behaga! Wen annu war, Das war
 Gutes bon des part, Dar en hagnad is har.

17. Vänder sig sedan till grannas, att der,
 Dässa skall hos en vänd; Men när som eju-
 ra komma för när, För han hemåt igen; N-
 siwor han skall samla, Sop unga och gamla
 Ed långt han kann samla, Med flötarene
 siwet, Koppa Dobra a liff, Da wart satan
 it liff.

16. Den trans wa for magtig, a Herren
wa for smag, Att langre til bi: Gyt mude
han frek, tog ingen ting lag, Dan lat der
for bi, A wande til bati, Ma Barn a ma
skata, En de bonom rata: Men funde ande,
Sig el lata forma, Att pa agerna ga.

15. Gärre Grans från Drusnäs, en Herr
 så bely, han höll på a drog not: Den är
 nade unga-Herr'n tippa ma walle, A att strä-
 ma ma hot, Smarfore han funder till grannar
 och Grander, Till War a Grander, A jell
 for han ut, Wa ba fulor a frut, Men sed so-
 ra te flut.

14. Da tog han stree stee mit weerd, A
 sa nu blic da punte: Stabde sig annat M
 sal pa sin gerd, A da stalle bli lugnt; Men
 da sta ni weida Gur half han arbeta, A
 stadia a stree, Da hunde att han, Tog mi
 ste i blann Da sage nog min sann.

13. En rest: bort och andra kom till, —
 pennningar sed, Fogdar affstättes, kanst uppå
 drill: Sag mins hur da gief, Gills unga
 Herren höjde upp egat å rojde, Hur solst
 misshöjde, Det ropade stort, Sugen bisp eller
 fort! Gyp rättnar ar det gjordt.

12. Gendarme Conen en pette la rar, Etul-
le bushalla sen; Men for des ungdom la
have hans far, Eatt tre wissa man, Com
Conen, stall leda, Ed agerna tre da S lust
och i leda, Fast ingenting blif, Com Gamla-
bert'n kref S det lednare berf.

11. *Castelle alla, Iom matlad ba latt, Oo-
ra rebo for den, De som på Sagten sin sag
ba fortalt, De strattade sen, Men så blif det
annat, Men såg hur fortannat En illfa på
kannat, Arrot fuschenden war, Com ladet på
bar, den som vill han fortalt.*

10. All fluta ma fluta a jaga gase bub, A
ba gæd þell fort: Eð rommo de þem a pri-
sade Qub, Com underrert gjort A mæde bles
flistret, Em alle þvad som blistret, Svad san-
gat a blistret; Eðt ret jag ei rist, Svad
de sed eller mist, Men ja trer de flist.

30. Mild mot den arma, ger gäfver och lån, Så långt Han förmår, Lika dant hjerta har äfwen Hans Son, Som följer des spår I dygd och i seder, Med hjerta och heder Allt godt och bereder, Ja allt hwad de gjort, Är berömligt och stort, Då har jag försport.

31. Till främmande herrgålar Ung-Herrn drog bort, Att ta sej en Fru, Kom hem med en ståtlig och god, innan fort, Och är ihälig nu, Som Man och som Pappa, Alla wi klappa Nu den som skall lappa Båd gårds gård och hus, Som i sus och i dus Höll på att bli grus.

Reftar 1 ft. Bante.

GS 1803

**Swenskt
Folk-Wisa**

- från forntiden.

Sjungen 1821

af

Sönsgumman's Dotterdotter.

© 1948, tradit. by E. J. Norbell, 1948.

9. Husbonden var inte så ängslig ändå, Han
 for flögarna runda Saga väl ofta, men tänkte
 uppå — Se att fiska i sund, Då Han od
 fullbordade Med de dertill gjorda, Fiskbåtarna
 smärda, Fast Han dock i blån, så väl som
 en ann, Stötte på uti strann.